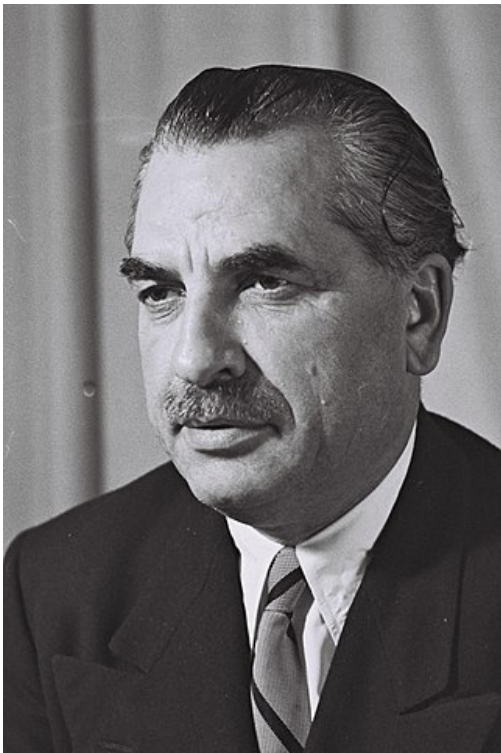

מאורות אל העבר

יב סיון תשל | 16/07/1970

מאת טדי בראונר ויקפדיה נחלת הכלל

בצלאל, משה, חיים

בצלאל שפירא נולד ברוסיה הלבנה בשנת 1902, ולמד בישיבות בליטא ובברלין. כבר בהיותו בגולה, היה פעיל בחוגי הציונות הדתית. בשנות העשרים עלה לארץ, תוך שהוא מסתייע ברישיון העלייה שהונפק למעשה על שם אחיו, משה. בארץ, הפך שפירא למנהיג "הפועל המזרחי", ולאחר מכן כיהן כיושב ראש המפלגה הדתית-לאומית במשך קרוב לשני עשורים, עד לפטירתו. שפירא היה ראש מחלקת העלייה בסוכנות, וסייע בהצלת יהודים ערב השואה. הוא היה מהחותרים על מגילת העצמאות, וכיהן כחבר כנסת וקצן בממשלות ישראל. בשנת 1957 נפצע קשה בשעה שאדם תימהוני השליך רימון ליציע הכנסת, ולרפואתו נוסף לו השם "חיים". שפירא היה ממעצבי דמותה של הציונות הדתית בדור הראשון למדינה. הוא טיפח את מוסדותיה ועסק בסוגיות הזהות של המדינה הצעירה, ובמיוחד בשאלת "מיהו יהודי". מבחינה מדינית נקט קו מתון מאוד, שהיה מנוגד לדעת רוב חבריו לתנועה, אך הוא פעל בדרכו להבטחת אופייה של ישראל כמדינה יהודית. בצלאל משה חיים שפירא נפטר בי"ב בסיוון תש"ל (16.7.1970), ושמו הונצח בשמות של יישובים ושל מוסדות רבים ברחבי הארץ.

